

er uanede muligheder for at gøre de her ressourcer nyttige.

Ministerens forgænger, fru Jytte Andersen, kunne jo også sidste år i oktober måned i et svar på et spørgsmål stillet her i Folketinget oplyse, at fra 1989 til 2000 er formuerne i boligselskaberne steget fra 1,7 til 3,9 mia. kr. Kære minister, der ligger et par milliarder mindst, som burde have været nævnt i denne her redegørelse.

Det burde have stået i denne her redegørelse, at boligselskaberne skal nyttiggøre de penge. Og det skal altså ikke være til at give rabat på køb af symaskiner eller for at dele kagebøger ud til beboerne. Ministeren skal vise de her boligselskaber, at formålet med, at vi har hældt milliarder af statskroner i de her kasser igennem årene, er, at der skal bygges nogle lejligheder.

Derfor må ministeren vise et initiativ og vise, at det er ministeren, der er by- og boligminister, og derfor sige til de her almennyttige boligselskaber: Nu skal de penge gøres aktive. De må gerne bygge erhvervslejemål, hvis de synes, det er det, der er nyttigt. De må gerne bygge kulturhuse, hvis de synes, det er det, der er nyttigt. Men pengene skal altså bruges til noget, der er relevant set i forhold til de milliardtilskud, der er hældt i fondene i løbet af årene.

Ministeren kunne jo bevise, at det er urigtigt, når det ude i byen hedder sig, at grunden til, ministeren ikke tør gøre det, er, at boligselskaberne gennem store tilskud til Socialdemokratiet har betalt sig til fred. Ministeren kunne jo bevise, at det rygte, der går ude i byen, er forkert, ved at nævne den almennyttige boligsektor i sådan en redegørelse her og nævne, at der ligger mindst en 3-4 mia. kr., som kan nyttiggøres.

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Jeg vil godt starte med at sige tak for en god debat. Da vi startede lidt tidligere på dagen, var der mange, der sagde, at det ville blive en kort debat. Det blev det heldigvis ikke, og det er godt, for debatten om, hvordan vores byer skal udvikle sig, hvordan vi sikrer boliger til alle, hvordan vi sikrer en varieret boligmasse, hvordan vi sikrer mangfoldige byer, er en meget vigtig debat. Derfor er det dejligt, at vi har taget os så god tid til at diskutere det her i Folketinget.

Vi har været omkring rigtig mange emner. Jeg vil godt starte med et af de emner, som jeg synes er meget vigtig, nemlig borgerinddragelse og demokrati.

Hvis man en gang imellem ser på vores velfærdssamfund, så er et af de problemer, vi har, at

lidt for mange lidt for tit fralægger sig ansvaret. Lidt for mange siger: Det er ikke mit ansvar, for jeg har betalt min skat. Vi skal gøre, hvad vi kan, for at gå imod det, så vi ansvarliggør i stedet for at vedtage love, eller hvad ved jeg, der gør, at man bare kan fralægge sig ansvaret.

Én af måderne, hvorpå man kan ansvarliggøre flere mennesker i Danmark, er ved at inddrage borgerne alle de steder, hvor det er muligt at inddrage dem. Og når man ser på vores bypolitik, er der jo en speciel problemstilling her, fordi borgerinddragelsen skal gå på tværs af forskellige sektorer, skal gå på tværs af forskellige forvaltninger. Derfor prioriterer vi i regeringen borgerinddragelsen meget højt, og derfor er jeg også glad for, at der er mange, der har sagt noget om det i løbet af debatten.

Et andet område, der har været meget fokus på, har været de socialt belastede boligområder. Det er vi i regeringen meget glade for at man har sat fokus på, for vi mener, at det er afgørende, at Danmark udvikler sig til et helt land, et land, hvor alle har mulighed for at vælge det liv, man gerne vil leve, hvor man ikke blot er isoleret og ikke kan komme ud af de sociale problemer, man har.

Derfor har vi igennem årene gjort meget for at løfte de socialt belastede områder, bl.a. gennem hele kvarterløftindsatsen, hvor vi har sat helhedsorienteret ind med beboerrådgivning, hvor vi har prøvet at inddrage borgerne i områderne for på den måde at sikre, at boligområdet igen bliver velfungerende.

Her kan jeg ikke lade være med at sige, at når man hører om, hvor meget især partiet Venstre bekymrer sig om de belastede boligområder, så kan det godt lyde en anelse hyklerisk. Vi ved jo, at da vi i 1999 vedtog at ændre på byfornyelsesloven, så vi kunne sætte nye kvarterløftprojekter i gang, stemte Venstre imod. Det er meget nemt for partiet Venstre at svinge sig op og sige, at de er de svagestes vogtere, og så stemme noget andet, når pengene skal bevilges.

Men vi fortsætter på det her område. Der skal sættes ind flere steder for at sikre, at de socialt belastede områder bliver bæredygtige.

For det første foreslår vi i redegørelsen, at vi skal udarbejde nogle sociale indikatorer, så vi kan sætte ind, før alle kan se, at der er problemer. Så vi kan vende en udvikling, før den er blevet rigtig negativ.

Vi prøver også at se på, hvilke nye metoder man kan bruge. En af metoderne er medejerboligerne, for at vi på den måde kan tiltrække et